

שידור

נוס"בה זפסל לשידור

הכתב **ישראל סגל** העלה רעיון, שי התקבל עליידי עורכי חוקר. עוד לפני התוכנית עם שרה-חזק לשעבר, **מישה דייק**, הציע סגל לערוך ראיון משותף לדיין ולמי שהיה שרה-ביטחון בממשלת ירדן, **יושבראש** מועצת-המנהלים של חברת החשמל במיורח ירושלים **ההוה, אנוור אל-נוסייבה**.

כשהועלתה ההצעה לפני דייק, הוא התלהב ואמר **לפניה ער**, ששוחח עימו: "זה רעיון מצויין וזה יהיה שידור חשוב!" גם נוסייבה הסכים.

כשהובאה ההצעה לפני מנכ"ל רשות-תקווה ברוש ניסתה לבוא בדברים עם מנהל הקריה, למען יותר להם לבנות את החדר הקטן, ששטחו 12 מ"ר בלבד.

עורך-הדין אברהם אורן, המטפל בבעיית מישפחת ברוש, מאשר את הדברים ואף מוסיף, כי משיחות שניהל במישרי הקריה התברר, שהנהלת הקריה אינה מסתירה את גממתה, להביא לסילוקן מהמקום של כל המישרות הספרדיות. לפי גירסת הנהלת הצליחו מישפחות אלה לחדור לקריה האשכנזית, בטעות.

תיקוה ברוש ניסתה לבוא בדברים עם מנהל הקריה, למען יותר להם לבנות את החדר הקטן, ששטחו 12 מ"ר בלבד. היא אף הסבה את תשומת-ליבו לעובדה ששכנה, אשכנזי, בנה מחסן גדול ללא היתר, ונגדו לא ננקטו אמצעים כלשהם. ארנפלד השיב לה, לדבריה: "לו אני לא רוצה להרוס, אך לך אהרוס כל מה שתבני. עד שעתזבו את המקום!"

איומי ההריסה לא נמשכו זמן רב. כמוצאי השבת, הוצע במאסר השנה, שעה שבני מישפחת ברוש שהו אצל קרוביהם ברמלה, צץ בולדוזר בחצרים והרס את החדר שבנו. וזאת ללא התראה מראש ו- ללא צו-הריסה, כנהוג במקרים כאלה. אורן מסביר, כי ארנפלד ואיש מבני קריית צאנו, אינו מופקד על פי החוק, על נושא התיכנון והבנייה, וממילא אין להם כל זכות להריסה.

בגלל שהם

שחורים

אחרי שהרסו לנו את החדר ו- גרמו לנו נזק של 200 אלף לירות, התחילו הבעיות האמיתיות. מספרת תי קווה ברוש: "זה היה כמו שמישהו נתן אות. השכנים הפסיקו לדבר איתנו. הם גם מסתכלים עלינו. אנחנו מבודדים לגמרי. בעלי קיבל מכתב, שהוא הוצא מבית-הכנסת של קריית צאנו, ללא כל הסבר. אני יודעת שכל השכנים שקורים בקשרי פרנסה עם הקריה, זאת הסיבה שאף אחד לא מעיד לטובתנו. הם מקבלים מקום עבודה וכסף, כדי שיוכלו ללמוד. אבל אני לא מבינה את ההתנהגות הגסה שלהם. לא עשינו להם כלום.

לאחר שאיימו עלינו שוב ושוב, נסתיק מקום המקום. פנינו למישרה. המישרה לא עשתה כלום. שכן אחד, שהעז להעיד לטובתנו מצא למחרת את מכוניתו שרוי פה. הם מסוגלים לעשות הכל. במיכתבים שולחים לנו נאמר, שזו קהילה של יוצאי אשכנז ולנו אין מה לעשות בה. עכשיו, מה שאנחנו רוצים זה למכור את הדירה ולעזוב, וגם בזה הם מתעבים. מי שמגיע הנה, לשאול פרטים על הדירה, מזהירים אותו מאיתנו. אומרים שאנחנו לוקחים הרבה כסף. בגללם אנחנו לא מצליחים למכור את הדירה, ואני לא יודעת מה הם רוצים."

ארנפלד קשה למצוא. כתבת העולם הזה, שביקרה במישרי הקריה, גילתה שהם שוממים מאדם. פקיד שהסתובב במישרים טען, שארנפלד נמצא במעון לילדים. את דלת המעון פתחה צעירה לבושה שבים, וכאשר שמעה כי המחפשים את ארנפלד הם עיתונאים, הסבירה שהוא לא יהיה כל היום.

לאחר כשעה יצא ארנפלד עצמו - אדם מבוגר, בעל פאות וזקן עבות. כשנתבקש להגיב על פרשת ברוש אמר: "ארנפלד איננו פה, תסתלקו מכאן!"

תיקוה ובעלה פוחדים לדבר, לאחר שי תלונותיהם הגיעו למישרה ולעורך-הדין, תחלתו פרטי הקריה שרצו להשתקם. הם עשו הסכם עם הוגז ברוש, לפיו יפונו הריסות המיבנה לאחר ואף ינסו למכור להם את הדירה, בתמורה, על בני הוגז לבטל את כל התלונות שהגישו.

אומרת תיקוה ברוש: "הסכמתי למה שהם רצו. נמאס לנו כבר מכל המצב הזה. ביטלנו את כל התביעות. הם היו צריכים לעמוד בהסכם כבר לפני שלושה שבועות אך עדיין לא נעשה דבר. לנו אסור נוסף לאמר מילה - זה בניגוד להסכם. עשוי על כך אנחנו מפרדים מהם. הם עשו לנו דברים איומים, ולא אמרתי את הכל. כדי לשמור על הילדים ועל עצמנו - מוטב שנשתיק. יש לנו חמישה ילדים שמתטובבים בין ילדי השכונה, ו- קיבלנו אימום שימגעו גם בהם. ילדי הקריה מרביצים להם מאו המקרה, ואני דואגת. בגלל הילדים אני לא מדברת. בשבילם הייתי כבר עוזבת הכל ובורחת מכאן. שניים מילדי, מימון ומאיר, קיבלו אימום שיהרס אותם במכות. בגלל שהם שחורים."

יושבראש נוסייבה
דיין אישר, לפיד 209

השידור, יוסף (טומי) לפיד, הוא פסל אותה.

שוב מאיימים על חלבי

הכתב לענייני התיישבות של הטלוויזיה, **יגאל גורן**, חזר נרגש כולו מסיקור הלוייתו של **אלי הזאב**. כעל ביקורו בחברון, ובמהלך ההלווייה, היה גורן נתון להתקפות מילוליות ולאיומים מצד תושבי קריית-ארבע.

אך יותר מכל הדהימו את גורן האיומים שהושמעו באוזניו נגד הכתב לענייני השטחים המוזקקים, **רפי חלבי**. בעל גרייה בקריית-ארבע אמר לגורן: "אם חלבי היה מגיע הנה היום, היינו מנסרים אותו בנגריה!" אחרים ביקשו ממנו למרסור לחלבי כי הם "יחסלו אותו חשבון!" בישיבת-בוקר, שנערכה למחרת, התלונן חלבי על האיומים נגדו. "אני בשר-תותח חים, עלי ועל יגאל גורן יורקים משני הצדדים!"

התבטאות זו היתה המשך ישיר לדין על התנכלותו של שרה-חזק ל**אריק שרון** לצוות הטלוויזיה של **מנשה רן**, והתבטאותו של שרון, שבה השווה את אנשי-הטלוויזיה ל"מתבלים". **שימזון טסדר** טען כי לדעתו יש קשר ישיר בין העליהם על כתבי-הטלוויזיה לבין התיבטאותיו של שרון. אחרים אמרו כי יש לגרש את שרון מהארץ. כשם שגורש **פאהד קוואסמה**, משום ששרון גורם יותר נזק מאשר קוואסמה.

גולדשטיין לא מספיק בכיר

למחרת הפיגעו בחברון נערכה ישיבת-בוקר שלא מן המניין. בדרך-כלל אין נערכות במחלקת-החדשות ישיבות בשבת. באותה הישיבה הוחלט כי מתדורת הערב תהיה מורחבת, ותוקדש כולה לפי גוע, את המהדורת החדשות צריך היה לערוך, על פי התיכנון המוקדם, **אורי גולדשטיין**, אולם במהלך הישיבה אמר מנהל מחלקת-החדשות, **חיים יבין**, כי המהדורה תהיה חשובה מדי, ולכן יש להטיל על עורך חבט, **יעקב אחימאיר**, לערוך אותה בעצמו.

גולדשטיין נפגע, עזב את הישיבה ולא הראה את פניו במשך כל השבוע בבניין הטלוויזיה.

צנזור לפיד וסגן-צנזור שימזוני
מי חייב למי מה?

סגן הצנזור

כפי שחששו רבים, החל המנהל החדש של הטלוויזיה **יצחק (צחי) שמעוני** להיות עושה דברו של מנכ"ל הרשות **יוסף (טומי) לפיד**. שמעוני חייב לפיד את עובדת היותו מנהל הטלוויזיה, למרות שלדעת רבים אין הוא מתאים כלל לתפקיד, ולכן הוא נוקט בשיטות לפיד.

הצעד הלפיד הראשון שלו הוא הפעלת צנזורה פוליטית על תוכנית שידח בשניים. כאשר נודע לשימזוני שעורך העולם הזה **ח"כ אורי אבנרי** הוזמן להופיע בתוכ-

עורך גולדשטיין
יבין 209, גולדשטיין נעלב

נית, הוא החליט לפתע כי פוליטיקאים וחבריי-כנסת לא יופיעו בשידח בשניים.

התמרמרות נגד העורך

במערכת החדשות קיימת תסיסה רבה נגד עורך המהדורת כמעט חצות החדש **מיכאל קרפיין**. הכתבים טוענים שקרפיין גולש לתחומם בראיונות עם אישים, שאר תם הוא עורך, וכי המהדורה ארוכה ומרסורבלת.

הכתב הפרלמנטרי **יורם ריזן**, כועס על קרפיין על שראיין את ח"כ **חיים בר-לב** בעיקבות פרשת **אריק שרון** ובר-לב. **ניסים מושעל**, הכתב לענייני מיפלגות כועס על כך שקרפיין ראיין את שרה-רוחה הד"ר **ישראל כץ** אחר מרכז המיפלגה הדמוקרטית. ראש הדסק הכלכי **לי אישיש שפיגלמן**, כועס על קרפיין בעיקבות ראיונות עם אישי כלכלה.

המנהלים גילו פרצופים

המילהמה שהסתיימה-לא-הסתיימה השיבוע סביב החלטת הוועדה-המנהל לאסור ראיונות יומים של אישים בשטחים המוזקקים, ללא אישור מוקדם של מנהלי המדיניות, חשפה כמה מפרצופיהם האמיתיים של אנשים בטלוויזיה, המנסים להציג את עצמם כלוחמים בעד חופש העיתונות. הראשון הוא, כמובן, מנכ"ל הרשות **יוסף (טומי) לפיד**. למרות שלפיד מנהל הרשות היה צריך לצאת כנגד

החלטת מורה ושרירותית זו של הוועדה המנהל, הוא תומך בה בכל לב. האירוניה היא שדווקא לפיד הוא שעירער על החתי לטה בפני הוועדה-המנהל. המערער האמיתי, **יצחק (צחי) שמעוני**, אינו יכול להופיע בפני הוועדה-המנהל והוא ביקש מלפיד לייצגו.

אך גם שמעוני, שדובריו ניסו להציג אותו כמגן על החופש בחדשות, לא השיקיע את מלוא העוצמה במאבק לביטול ההחלטה. שמעוני, שהבין כי זו החלטה אומללה, לא רצה להתמודד נגד דעותיהם של הפרופסור **ראובן ירון** וטומי לפיד, וערערו הוא פורמלי בלבד.

מנהל הרדיו **גדעון לביארי** הפתיע כאשר סרב להילחם כנגד ההחלטה המורסוענתו של לביארי, הנשמעת לא פחות מורה מעצם ההחלטה השרירותית של הוועדה-המנהל: "לא כדאי לבזבז את התחמושת על עניין כזה."

אך המרגיז מכל הוא מנהל מחלקת החדשות **חיים יבין** שבאנשיו תפגע ההחלטה. יבין אמנם הביע מחאה כנגד החלטה, אך מיהר למתן אותה, ולכאולה שדרשו ממנו פעולה של ממש נגד סתימת הפה נתן להבין כי לא ילחם עד הסוף בעניין זה.

סיקור הולם

בשבחים רבים זכה הכתב לענייני מיפג, לגות של הטלוויזיה, **ניסים מושעל**,

מנהל לביארי
הועד 209, המנהל נכנע

על סיקור ועידת המיפלגה הליברלית. היה זה מושעל שחשף לראשונה את מערכת התככים, קניית הצירים והסתי תאבות שאיפיינה ועידת מיפלגה זו. דיווחיו של מושעל לא מצאו חן בעיני מנכ"ל הרשות **יוסף (טומי) לפיד**, אך זכו בשבחים בתוך מערכת החדשות עצמה.

ערבי או יהודי

הקרב על תפקיד מנהל מחלקת-התוככי ניתן של הטלוויזיה הערבית החל השבוע (המשך בעמוד 58)